

Olv.: Bölcs 1,13-15.2,23-24 – 2Kor 8,7.9.13-15 – Mk 5,21-43
Jairus leánya

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Minden alkalommal, amikor ünnepelni kezdünk, akkor Isten egységesítő szeretetét kérjük. Ebben a nyári időben itt most igen kevés embert kell egybeölelnie Istennek. Reménykedjünk abban, hogy másutt többen vannak, mondjuk a Balaton partján lévő templomokban és más helyeken. Isten szeretete hatalmas, keveseket, meg sokakat is egységbe ölel, az egész emberiséget. Dante írja az isteni színjáték utolsó versében: A szeretet mozgatja a napot és a csillagokat, de hozzáteszi: ahhoz, hogy az ember ezt valóban hinni tudja, ahhoz hatalmas, élő hitre van szüksége.

Most, amikor önmagunkba nézünk, akkor a hitünk után is kérdezzünk, meg a szeretetünket is próbáljuk megvizsgálni.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Jézus így fogalmazta meg küldetését: „Azért jöttem, hogy életük legyen!”

Ma az evangéliumban az ember két nagy gondjával szembesülünk: a betegséggel és a halállal. Azt gondolom, hogy a mi emberi életünkben ehhez semmi sem mérhető. Szoktuk mondani, ha az embernek egészsége van, akkor mindene van. Ehhez képest az ember bármilyen gondja, baja, problémája csekély. A másik nagy probléma a halál kérdése. Miért is a halál?

Ezeknek a gondjainknak megoldásában
két nagyon fontos fogalmat tisztázzunk magunkban:

***Egyik a hit kérdése,
a másik a szeretet kérdése.***

Mindkét fogalommal sokat foglalkozunk, majdnem minden vasárnap előjönnek ezek.

A mai evangéliumban mind az asszony gyógyulásának,
mind a kicsi lány új életre keltésének egy feltétele van: **a hit**.

Az asszony hite mozdította Jézust cselekvésre,
a zsinagóga előljárójának a hite indította Jézust, hogy csodát tegyen.

A Szentatya tanulmánya a hit és ész kapcsolatáról

Keressük a megoldásokat. Tisztázzuk magunkban konkrét helyzetünket ebben a világban. Miért van annyi gondunk a betegséggel és a halállal? Miért oly nehéz a ma élő embereknek szembesülni ezekkel a kérdésekkel? Mintha nehezebb lenne, mint a régen élő embereknek. Bár ki tudja? A Szentatya sajátosan boncolgatja ezt a kérdést. Még teológus korában, 1959-ben a bonni egyetemen a székfoglalóján ezzel a kérdéssel foglalkozott: *a hit válságával*. Tanulmányában a modern ember problémáját ő abban látja, hogy *a hit és ész szintézise, kapcsolata megbillent*. Ha a hit és az ész szembekerül egymással, akkor az emberek vallásossága is elbizonytalanodik. A Szentatya a mai kor problémáit elsősorban abban látja,

hogy ez a szintézis megbomlott és ebben az esetben az emberek vallásos megnyilatkozása egyszerűen megszűnik.

Néhány évvel ezelőtt újra foglalkozott a Szentatya ezzel a kérdéssel. Újra fölvetette a gondolatot, hogy a megoldás számunkra csak az lehet, ha valamiképpen szintézisbe hozzuk hitünket a tudásunkkal, az ismereteinkkel. Ha ez megvalósul, akkor magától értetődően az emberek vallásos gyakorlata is folytatódik, mert valójában a hitünk titok.

A szellemi körkép korunkban.

Mire képes az ember az értelmével? Sokkal, de sokkal nagyobb gondolataink, elvárásaink vannak magunkat illetően, adottságainkat illetően, mint amire képesek vagyunk. Ha ez az emberek számára ilyen bizonytalanságban marad, akkor egyszer csak felmerül: Ugyan, minek legyek vallásos? A felvilágosodás az ész vallása, - ezt egy másik tanulmányban olvastam – nem képes válaszolni az ember igazi kérdéseire. Ez a tanulmány azzal foglalkozott, hogy a modern ember bizonytalanságának az oka az, hogy nincsen válasza. Azt gondolja, - mivel egyre több ismeretet szerez, egyre inkább megtapasztalja tudásának gyümölcseit, - hogy nincs is szüksége hitre, Istenre. Valójában az ember szenved attól, hogy nincsen válasza az élete igazi kérdéseire. Ez a szellemi körkép korunkban.

A Biblia válasza: „Mi hittünk a Szeretetnek!”

Nagyon sajtós a Biblia válasza. Ezeket szeretném tisztázni ahhoz, hogy értsük, mit is mondott nekünk ma az evangélium.

Szent János apostol első levelében,
- az első században vagyunk, -
a hit és ész kapcsolatáról a következő választ adja.
Csodálatos bibliai válasz. Érdekes, hogy
a modern ember nem nyúl ez után.

Szent János apostol azt mondja: „Mi hittünk a Szeretetnek!”

Ez a válasz! Ki a Szeretet?

A Szeretet: az értünk Emberré lett Isten, Jézus Krisztus!

Szent János apostol, amikor keresi a választ a hit és ész problémáira, akkor azt mondja: „Mi hittünk a Szeretetnek!” ***Ez az élet!*** Ez azért fontos, mert itt a halállal találkozunk.

Az első keresztyének így nevezték magukat: „Az élők!”

Ugyancsak a Szentírás ezzel kapcsolatosan a következőt mondja: „Az az örök élet, hogy higgyünk Isten Fiában, mert megismertük a szeretetet, amely Jézus Krisztusban jelent meg.”

Az az örök élet...

Ez nagyon fontos, mert mi mulandó emberek,
akik naponta találkozunk a halállal, azt gondoljuk,
hogy a mi mulandó életünk után következik a másik élet, a halhatatlan.
A Szentírás nem ezt mondja!
Az az örök élet, hogy megismertük a Szeretetet!

Ezért az első keresztyének így nevezték magukat: „Az élők!”

***Az ő magyarázatuk ez volt: - Szent János evangélistára is hivatkozva –
az élet Krisztus, mi őt megismertük, vele összetartozunk, akkor ez az örök élet!***

Nagyon fontos, hogy az ember ezeket a kérdéseket önmagában tisztázza, mert ebben az esetben egészen más kapcsolatunk lesz egymással is, egészen más kapcsolatunk lesz mindazzal a történnel, ami ér bennünket. Ebből a szemszögből lehet nézni ennek az asszonynak a gyógyítását, amelynek feltétele a hite. Ebből a szemléletből lehet megérteni a csodát a kislány esetében, ahol feltétel a zsinagóga előjárójának a hite, ami egészen fantasztikus, egy zsidó Jézust mesternek mondja és leborul előtte. Jó, kétségbe van esve a gyereke miatt, érthető, de azért itt nagyon-nagy mélységekről van szó.

***Ebből a szemszögből nézve ez a mai történet azt mondja,
hogy csak ott lehet szó életről, Jézussal kapcsolatos életről, ahol az ember hisz.
E nélkül nincs kapcsolatunk Jézussal.***

„Asszony, nagy a te hited!”

Most gondoljunk erre az asszonyra. A betegsége őt egyszerűen kitaszította a közösségből. Tisztátalan, így mondták akkor. Valójában neki nincs helye a közösségben sem. Ez is csoda, hogy ott van a tömegben. Ez már egy vakmerő cselekedet volt az ő részéről. A törvény szerint ő nem jöhetett ide. Jézus érzi, hogy valaki a közelébe jött. Mit jelent? A hitére hivatkozik Jézus: „Asszony, nagy a te hited!” És meggyógyította.

Ahol az ember így közelít Jézushoz,
ott az ember visszakerül a közösségbe.
Újra kapcsolata van Jézussal az embernek
és kapcsolata van mindenkivel, aki a közösség tagja.
Ez ebből a szempontból fontos,
mert hit nélkül nem lehet Jézushoz tartozni
és hit nélkül igazából nem lehet egymáshoz tartozni.

Ha nem ez a szemlélet határozza meg az egymással való kapcsolatunkat, akkor minden mozdulatunk, minden mozzanatunk számításból történik, az érdek mozgat bennünket. Mit érnek ezek a kapcsolatok? Az embernek nem erre van szüksége.

***Az embernek arra a bizalomra van szüksége, amivel ez az asszony kereste Jézust,
és amely bizalmi légkörben ez az asszony meggyógyult. Új éltre támadt!***

Ugyanezt lehet elmondani a kislány gyógyulása esetében. Itt még lehet utalni a tömegre is. Ugyanazt várta a tömeg, amit az asszony várt Jézustól? Azt várta a tömeg, amit a zsinagóga előjárója kért Jézustól? Dehogy! A tömeg kíváncsi, hiszen itt van az új Tanító, az új Mester. Ennek az embernek a hite csodát tesz Jézus Krisztus által.

A hit válságáról beszélnek egyfolytában ebben a mai világban.
Amíg az ember rá nem döbben arra,
hogy a hit és értelem összetartozik,
amíg az értelmet és a hitet szembeállítják,
addig az ember távolodik az Istentől,
addig az ember úgy viselkedik,
ahogy ezt tapasztaltuk itt Európában.
Kiürülnek a templomok,
millió szempont motiválja az embereket
és magyarázatuk van mindenre.

Közben hurcolják hitetlenségük miatt
a megoldatlan kérdéseik terhét.
Amíg az ember rá nem dőbben arra,
hogy az ismereteink gyarapodása
még nem jelenti az életünk megoldását,
amíg az ember ezt be nem látja,
addig mindig szemben áll az Istennel.

Ezen a mai vasárnapon mindnyájan azért imádkozzunk,
hogy ezt az alázatot, ezt a szerénységet,
ezt az erényt munkálja bennünk az Isten.
Hittel nyúljunk az életünk kérdéseihez
és állítsuk magunk mellé azt az Istent,
aki megmutatta szeretetét a teremtésben,
szeretetét megmutatta a megváltásban.

***Az ember talán eljut odáig, hogy ki tudja mondani az első keresztyénnel:
Hittünk a Szeretetnek, mert erre vágyik mindenki!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Erősítsen bennünket az Isten áldása, amivel most elmegyünk. Ne feledkezzünk meg arról, hogy életünk kérdései a Jézussal való találkozásunk révén oldhatók meg. Ő az, aki a legteljesebben akarja a mi életünket, akarja a mi életünk kiteljesedését. A Vele való kapcsolat következménye, hogy az ember leszáll a lóról és nem gondolja azt, hogy képességeivel meg tudja oldani az élete összes kérdését.

Emberi kapcsolatok nélkül nem lehet élni. Minden emberi kapcsolatnak a mintája az Istennel való kapcsolatunk. Ez pedig a hitünk. Ez a modell, ez az, amit az embernek el kell sajátítania és akkor újra vallásosak leszünk, mert belátjuk azt, hogy együtt menetelünk az úton és ezt az utat az Isten határozza meg. Különböznélünk alig tehetünk egy-két lépést, mert csak Isten tudja megszeli a szívünket. Itt a közösségben erőre jutunk Isten áldásával.

+ Á L D Á S +